

Oldřich Rosůlek, nar. 12. 7. 1941 v Plzni. Když mu byly čtyři roky, přestěhovali se jeho rodiče do pohraničí, kde jeho otec, národní socialista, organizoval vystěhování Němců v Lázních Kynžvart. Kvůli poukazování na četné krádeže spáchané komunistickými funkcionáři během „odsunu“ byl následně pronásledován.

Oldřich Rosůlek se učil na malíře porcelánu v Karlových Varech, avšak studium nedokončil. Poté pracoval jako dřevorubec v Křivoklátských lesích. Navštěvoval Lesnické učiliště v Zámku Březina u Radnic. Plavil dřevo, pracoval také v Brdech, Českém lese či Jeseníkách. Komunistický převrat, zvláště padesátá léta, významně změnila život jeho rodině. Na počátku šedesátých let absolvoval základní vojenskou službu v Chebu. Když byl Alexander Dubček prvním tajemníkem, zvažoval vstup do Komunistické strany, protože jej zaujala ideologie komunismu s lidskou tváří, kterou tehdy razili reformní komunisté. Velmi si oblíbil francouzského existencialistu Jean Paul Sartera, neztotožnil se však s jeho názory, které osobně vyslechl během Sarterovy přednášky na Karlově Univerzitě v Praze. Po potlačení Pražského jara byl kvůli protirežimním komentářům předvolán na policii v Plzni, odkud byl přičiněním známého svého kamaráda propuštěn bez výsledku. Stále doufal v to, že se režim zhroutí. Tuto naději zdědil po svém otci, který si totéž myslel především v roce 1956 během Maďarského povstání.

V roce 1948, v sedmi letech, se jedinkrát setkal se svou pratetou, tetou jeho matky, MUDr. Vlastou Veselou, která odjela v roce 1937 do Španělska jako interbrigadistka, členka Komunistické strany. Působila zde v rámci Červeného kříže. Lépe však znal její sestru Elišku, u které často přespával během svých studií v Brně, a od které se o Vlastě Veselé dozvěděl nejvíce, popř. byl jeho zdrojem informací o pratetě Vlastin bratr Jenda. Oldřich Rosůlek popřel, že by byla bývala vězněna v koncentračním táboře, jak sugeroval jistý dokument, věnovaný právě této jeho příbuzné. Podle něj odešla v roce 1939 ze Španělska do Francie, aby se zde zapojila do odbojového hnutí. Vlivem vývoje válečných událostí následoval přesun do Švýcarska, kde založila penzion pro židovské děti, které ztratily své rodiče během holocaustu. Pečovala o ně až do konce války, načež se vrátila do Československa. V Kroměříži si zařídila ordinaci. V roce 1949 byla před odletem do Číny zatčena a nejprve vězněna v Mladé Boleslavi, posléze na Ruzyni. Obviněna byla ze špionáže ve prospěch Němců a Američanů. Oldřich Rosůlek se z vyprávění jejího bratra dozvěděl, že byla krutě vyslýchána p. Švábem. Podle oficiální zprávy spáchala na počátku padesátých let ve vězení sebevraždu. Názor jejího bratra byl však takový, že sebevražda byla v podstatě zinscenována, neboť paní veselá měla být popravena krátce po Miladě Horákové. Po mezinárodních reakcích na popravu Horákové však bylo od tohoto záměru upuštěno. V roce 1956 získala Vlasta Veselá vyznamenání při příležitosti 20. výročí vzniku interbrigadistů, čímž dosáhla rehabilitace.

Během listopadových událostí roku 1989 byl Oldřich Rosůlek v době svého třídenního pobytu v Praze, kde se účastnil „cinkání klíči“, zbit policisty. Tehdy nabyl pocitu, že se bude opakovat sovětská invaze z roku 1968. Nestalo se tak a on opět začal věřit v komunismus s lidskou tváří, v tzv. třetí cestu. Skeptický byl však k principům tržního hospodářství, které se dostaly ke slovu po pádu režimu. V současné době žije v okrese Plzeň-sever.